

Олександр Денисюк

ФОРМУВАННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ ВІДРОДЖЕНОЇ ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ (1994–2000 РР.)

У статті проаналізовано процес формування матеріально-технічної бази відродженої Острозької академії в 1994 – 2000 рр. Охарактеризовано чинники, що впливали на нього. Простежено становлення академічної бібліотеки, з'ясовані джерела фінансування, показано проблеми і перспективи подальшого розвитку університету.

Ключові слова: *Острозька академія, матеріальна база, колегіум, відродження, фінансування, фонди, меценати.*

Ідея відродження Острозької академії виникла в середовищі місцевої інтелігенції відразу після здобуття Україною незалежності. У 1994 році ця ініціатива здобуває підтримку на державному рівні, і 12 квітня цього року був підписаний і оприлюднений Указ Президента України Л. М. Кравчука «Про утворення Острозького колегіуму [5]. Ректором-засновником був обраний І. Д. Пасічник, інші керівні посади посіли І. В. Грищук – проректор із адміністративно-господарської частини (в 1998 році його змінив на цій посаді М. В. Грищук), В. М. Жуковський – проректор із навчально-виховної роботи; професор М. П. Ковальський – проректор із наукової роботи.

Острозька академія є одним із відроджених університетів (а фактично заново створених), які є унікальними для системи вищої освіти України і є виразниками її трансформації від радянської до нової ліберальної моделі [13, с. 46; 23, с. 2]. Крім того, підготовка до відзначення 440-річчя Острозької академії актуалізує суспільний і науковий інтерес до її відродження [27].

Історіографія присвячена відродженню Острозької академії є поки що незначною, а визначена нами проблема лише частково висвітлена в працях Я. Бондарчук, В. Грищука, В. Трофимовича, І. Пасічника, М. Корнійчук та М. Потока та ін. Позитивно оцінюючи науковий доробок вказаних авторів, слід, проте зазначити, що тема потребує глибшої розробки та аналізу.

Стаavimo собі за мету простежити процес формування матеріально-технічної бази Острозької академії від початку відродження останньої в 1994 р., коли вона була відроджена до 2000 р., і коли отримала статус національного університету.

Кожен університет, попри те, що він є, насамперед, осередком освіти та науки, повинен формувати і розвивати якісну матеріальну базу, без якої його існування буде неможливим. Але матеріальна база потрібна не лише для того, щоб рухатись уперед, але і для зв'язку з традиціями. Експерт з Єйлю Ярослав Пелікан зазначає, «що форми університету – від підмурівку до антени покликані символізувати справжні підвалини університетської традиції [...]. Архітектурна цілісність університетських мурів (Academic Gothic) у певному сенсі є лише фасадом, – не лише тому, що майбутнє університету суттєво залежить від ремонту та відновлення матеріальної бази, на які, для прикладу, тільки в американських університетах витрачають астрономічні кошти, – а й насамперед тому, що неперервність традиції в минулому та майбутньому, яку символізує весь цей граніт, можна легко втратити...» [16, с. 9].

18 січня 1994 р. Острозька міська рада підготувала спеціальне клопотання до Президента України Л. М. Кравчука «про відродження в місті державного університету «Острозька академія»» [цит. за 14, с. 85]. У спеціальній історичній довідці й обґрунтуванні до цього документу вперше було вказано на майбутню матеріальну базу для вузу: 1) навчальний корпус – 30 аудиторій, актові зали, приміщення для адміністрації – 6 кімнат, бібліотека з двома читальними залами, гуртожиток, спорткомплекс, впорядкована територія з садом і площа для майбутніх забудов. Усього території – 7 га; 2) для потреб академії можна використати недобудований будинок культури на 700 місць; 3) в наявності є допоміжна база, яку можна використати в навчальному процесі: а) Острозький історико-культурний заповідник, що складається з 6 музеїв; б) в разі функціонування факультету нетрадиційної медицини наявна така база: обласна психоневроло-

гічна лікарня на 600 місць, районна центральна лікарня на 220 місць, протитуберкульозний обласний диспансер тощо [цит. за: 14, с. 86].

Наступним етапом стало визначення місця розміщення колегіуму вже після підписання Л. Кравчуком указу про його утворення. Спеціальна комісія на чолі із заступником голови обласної держадміністрації Г. Т. Харчуком одногосно вирішила використати для цього комплекс приміщень середньої школи №4, куди входили два навчальних і один адміністративний корпуси, актові зали, бібліотека, гуртожиток, спортивний зал, їдальня, господарські приміщення [12, с. 4; 14, с. 88]. Слід зазначити, що приміщення школи – це колишні приміщення монастиря капучинів, а також гімназії ім. графа Блудова. Вони перебували в доволі занедбаному стані ще тоді, коли в них розташовувався інтернат, і потребували ремонту. Про це писав у своїх неопублікованих спогадах Л. Гошовський, який свого часу був його директором. [8, арк. 1-2]. Тогочасний стан приміщень оцінював і сам ректор І. Пасічник: «Це були жажливі часи, суцільна руїна, а Острозька академія нагадувала фортецю після війни: самі голі стіни й захаращені приміщення» [цит. за: 21].

У статуті Острозької академії зазначено, що вищий навчальний заклад забезпечуватиме «здійснення будівництва, реконструкції, а також капітального ремонту приміщень, якнайшвидше введення в дію придбаного обладнання». І далі: «Університет має право придбати, будувати, брати і здавати в оренду будівлі, споруди, навчальне і наукове обладнання, оргтехніку, виробниче обладнання, транспортні засоби, засоби зв'язку тощо як на території України, так і за її межами, вчиняти стосовно них будь-які дії, що не суперечать законодавству України» [28]. Відповідно до цього академія здійснювала формування своєї матеріально-технічної бази.

Молодий навчальний заклад потребував усього, а тому у своєму плані діяльності із розбудови матеріально-технічної бази визначив такі пріоритетні напрями: 1) будівництво восьмиквартирного будинку для проживання викладачів (термін виконання до 1996 р.); 2) забезпечення функціонування гуртожитку і поселення в ньому 140 студентів (до 1996); 3) реставрація приміщень монастиря та костелу; 4) вирішення питання із відведенням землі під академістечко (до 1997 р.); 5) перебудова казарм під гуртожитки (до 1997 р.); 6) підготовка аудиторного фонду; 7) побудова котеджів для професури Острозької академії; газифікація та налагодження подачі гарячої води до гуртожитків [8, арк. 15-17]. Окремо планувались заходи із розбудови Наукової бібліотеки, поповнення її фондів та комп'ютеризації [9, арк. 11]. Отож, було складено певний план, який потрібно було втілювати в життя.

Варто вказати на стан одержаних приміщень, у яких мало проводитися навчання. У 1997 році спеціалісти провели обстеження «Старомонастирського» корпусу та костелу ордену капучинів, що входили до бази приміщень академії. Їхні висновки були невтішними: загальний технічний стан монастирського комплексу був незадовільним [4, арк. 5]. Унаслідок недотримання відповідних умов під час асфальтування підвір'я відбувалося замокання стін, що в майбутньому могло призвести до їх аварійного стану [4, арк. 6]. Приміщення костелу в цілому збережене, через перебування тут спортзалу, але в середині немає оздоблення і розписів [4, арк. 7]. Зазначалося, що терміновими були роботи з усунення замокання стін та їх благоустрою, потребували ремонту сходи, а коридори монастиря навколо внутрішнього дворику взагалі перебували в аварійному стані [4, арк. 7-8]. Із вищевказаного випливає, що ці приміщення без належної підготовки не можна було використати в навчальному процесі. Не в кращому стані перебувало приміщення, у якому розташовувалась Острозька СШ № 4. Щоправда, у 1994 р. було здійснено приблизний розрахунок робіт для ремонту приміщень у яких на той час вона розташовувалась [7, арк. 1-10], але сума, необхідна для повного ремонту, принаймні на той час, виявилась не підйомною для щойно відродженого навчального закладу.

Головним завданням у діяльності господарської частини залишалось створення відповідних умов для навчального процесу та відпочинку студентсько-викладацького складу. Відповідно до цього, основні зусилля покладено на створення нових і ремонт існуючих площ для навчання та проживання. У 1998 р. завершилось, хоч і з запізненням, будівництво 8-квартирного будинку для викладачів, здійснено благоустрій території [1, арк. 104]. Задля розширення навчальних площ проведені реставраційні роботи в приміщенні монастиря. Зокрема, за цей рік майже повністю відреставрували та підготували 2-й поверх, (перший, як зазначалося вище, вимагав більшого об'єму робіт). Тоді ж реставрували значну частину костелу, але ще залишилося, зокрема, встелити підлогу, вставити вітражі та ін. для того, аби повернути йому колишній вигляд [1, арк. 105]. У 2000 р. храм був відкритий як духовний центр Острозької академії. (У 2006 р. він був освячений і відтоді діяв як студентсько-викладацький храм преп. Федора Острозького.)

Упродовж навчального року (1998-1999) майже повністю відремонтовано і введено в експлуатацію спортзал. Цілком готовий він став у наступному навчальному році. Більше часу вимагав ремонт розташованої в одному приміщенні із спортзалом актової зали (сучасне приміщення КМЦ) [1, арк. 105]. Крім того, постійну увагу звертали на збереження та підтримання в належному стані існуючого аудиторного фонду. Здійснювали пошуки за рахунок чого його можна буде ще поповнити.

Актуальним завданням залишалось створення житлової площі для проживання студентів: або реставрація та перебудова наявних об'єктів (військові казарми), або будівництво нових гуртожитків, що є дорогим і тривалим процесом. Перший гуртожиток почав діяти, будучи фактично частиною приміщень академії (тепер перетворений на навчальний корпус), інші вона змогла отримати від військової частини, що базувалася в Острозі. На баланс академії за сприяння тодішнього міністра оборони Є. Марчука передали житлові приміщення. Як зазначалося в газеті «Місто», Острог став першим містом, де військові казарми були перетворені на студентські гуртожитки [19]. У 1997–1998 роках задля збільшення їх кількості навчальний заклад здійснив ремонт військового клубу та перетворив його на гуртожиток № 5 на 52 місця. Крім того власними силами відремонтовано 5-й поверх орендованого в ПТУ 7-го гуртожитку. Водночас на стадії завершення були ремонтні роботи на першому поверсі гуртожитку № 4, вирішувалися проблеми з налагодження відповідних комунікацій [1, арк. 104-105]. Усі роботи із введення в експлуатацію гуртожитку були завершені тільки на рубежі 1999–2000 років.

Для поточних потреб академії здійснювалася діяльність із створення ремонтної бази, зокрема, у 1998 році укомплектовано слюсарну майстерню та придбано трактор для господарських потреб. Заплановано також із часом створити столярну майстерню [1, арк. 106].

Варто відзначити, що незважаючи на певні скептичні думки з приводу перспектив відродженої Острозької академії в непростий для країни час і в маленькому містечку, яким тоді був Острог, керівництвом університету, а також керівники відповідних підрозділів, працівники АГЧ заклали міцний фундамент для наступного розвитку матеріальної бази вишу.

2000-й рік став знаковим для подальшого становлення й утвердження університету. Тоді матеріально-технічна база завдяки зусиллям керівництва університету суттєво доукомплектовувалася, а також якісно і кількісно зростала. Особливу увагу при цьому приділяли збільшенню житлового фонду, особливо для приїжджих викладачів, а також покращення побутових умов у наявному. Для того, щоб зменшити витрати під час будівельних і ремонтних робіт відмовились від підрядників [2, арк. 177]. Водночас, оскільки поставлені завдання часто виконували у пришвидшеному темпі їхня якість від цього страждала, за що працівників часто критикували [2, арк. 36]. На рубежі ХХ–ХХІ ст. для покращення роботи останнього в університеті запровадили преміювання найсумлінніших його працівників [3, арк. 144]. Здійснювалось постійне підтримання наявного комплексу споруд у належному стані, а окрім того велася робота з добудови та реставрації нових площ.

На 2000-й рік матеріально-технічна база Острозької академії складала: два навчальних і один адміністративний корпуси, актова зала, Наукова бібліотека, 5 гуртожитків, спортивний зал, сучасний спорткомплекс із критими трибунами, їдальня, господарські приміщення, академістечко. Щодо спортивних споруд, то ними опікується кафедра фізичного виховання, що була створена 31 серпня 1999 року, як навчально-методична загально університетська структура, діяльність якої спрямована на залучення студентів до занять фізичною культурою та спортом [25].

Попри очевидні здобутки, гострою проблемою залишався пошук коштів потрібних для підтримки та ремонту отриманих приміщень. Варто зауважити, що саме місто не могло фінансувати розвиток із власного бюджету, як у випадку із Києво-Могилянською академією, і не було місцевих меценатів, які хотіли б вкладати кошти в розвиток вишу.

Складовою частиною становлення академії стало заснування у квітні 1994 р. наукової бібліотеки – навчально-допоміжного, інформаційного, наукового, культурно-освітнього структурного підрозділу, який забезпечує задоволення інформаційних потреб студентів, професорсько-викладацького складу та співробітників, сприяє навчальному процесу та науково-дослідницькій діяльності [26]. Першим її директором призначено Л. Гошовського, якого згодом на цій посаді змінив М. Поток – тоді єдиний працівник із фаховою освітою.

Як відомо, книги є однією з найважливіших складових навчального процесу, а тому коли в 1994 році було відкрите підготовче відділення, постало питання про забезпечення його літературою. Від бібліотеки школи № 4 залишилося всього 20-30 книг [8, арк. 9].

Першочерговим завданням було сформувати фонди. Часи для цього, у плані фінансування, були не вельми сприятливими. Для того, щоб забезпечити підготовче відділення літературою, її доводилося позичати. Так, навчальні посібники з української й англійської мов, математики, історії України і всесвітньої, економіки, економічної географії позичали із резервних фондів бібліотек шкіл № 1 і № 2, школи-гімназії [11]. Виходячи із загального кошторису, частину літератури закупляли в книгарні Острога. Зокрема, цим займався професор Микола Ковальський. Для того, щоб здобути їх для навчального закладу, він використовував свої наукові зв'язки і особисто добирав книги з історії [10]. Оскільки Острозький колегіум діяв у складі університету «Києво-Могилянська Академія», то частину літератури отримували саме із його книгозбірень. Варто зазначити, що серед книг, які передавали, була велика кількість англомовних – з економіки, психології, соціології, політології педагогіки та ін.

Долучилися до формування бібліотечних фондів відродженої академії і масові бібліотеки Рівненщини (обласна наукова, Сарненська, Здолбунівська, Острозька районні та інші) і сусідніх областей. Передавали, зокрема, книги з української і зарубіжної літератури [11]. Зв'язки з цими установами налагоджував тодішній директор бібліотеки вишу Леонід Гошовський.

Частину книг дарували бібліотеці як приватні особи, так і установи. Тісна співпраця була налагоджена і триває до цих пір із Парламентською бібліотекою, Львівською національною науковою бібліотекою ім. В. Стефаника. Зокрема, ще на початках бібліотека Верховної Ради України передала академії 10 тис примірників книг, також частину літератури закупила на 15 тис. доларів і подарувала українська діаспора [15].

Суттєво вплинула на кількісний і якісний склад фондів передача книг Національною бібліотекою України ім. В. Вернадського, Національною академією наук України, Науковою бібліотекою ім. М. Максимовича, Науковою бібліотекою Львівського національного університету ім. І. Франка. Налагоджена співпраця з Інститутом історії України НАН України, товариством «Просвіта», Державним комітетом національного телебачення та радіомовлення, з обмінно-резервними фондами провідних бібліотек вищих навчальних закладів, науковими інституціями, видавництвами, редакціями фахових періодичних видань. Серед партнерів бібліотеки – фонд «Сейбр-Світло» (США), Міжнародний фонд «Відродження», посольство США в Україні, Гете-Інститут (Київ), Французький культурний центр (Київ) та ін. [24]. Так, на прикладі звіту директора бібліотеки за 1998 рік можна побачити, звідки до неї надходила література, а, окрім того, можна ще й наочно простежити темпи поповнення її фондів. Згідно із звітом, вона налічувала 53 тис. примірників [1, арк. 104]. Тобто, від початку її щороку фонди збільшувалися на 13 тис. примірників (звичайно, ця цифра є умовною, оскільки рік від року це число варіюється, а ця цифра є усередненою).

Наприкінці 90-х рр. минулого століття Міжнародний фонд «Відродження» розробив проект, згідно з яким бібліотека академії отримувала видання з різних галузей знань безкоштовно. Зусиллями Л. Гошовського вона, до речі єдина в Рівненській обл., виграла грант – «Пушкинская библиотека», за яким отримувала словники, енциклопедії, довідники з літературознавства, мистецтва культурології, окремі художні видання [11].

Із 1995 р. до формування бібліотечних фондів долучається українська діаспора: передаються домашні бібліотеки і до нині функціонують приватні колекції її представників. Процес співпраці з науковими установами та науковцями з діаспори і власне поповнення бібліотечного фонду значно покращився разом із створенням при Острозькій академії в 2002 році Інституту дослідження української діаспори. У процесі розвитку академії бібліотека з кожним роком отримувала більше коштів, здійснюючи закупівлю книг та налагоджуючи співпрацю із українськими видавництвами [18]. На 2000-й рік фонди бібліотеки вже склали понад 250 тис. примірників [3, арк. 255].

Варто вказати на джерела фінансування відродженого закладу. Спочатку будучи ще колегіумом, він діяв у структурі Києво-Могилянської академії і через неї фінансувався. Як уже зазначалося, для відродженого закладу не вистачало коштів, тому на початках і ректор І. Пасічник, і проректор М. Ковальський звертались до людей, підприємців із проханням про фінансову допомогу. У своїй більшості фінансування Острозької академії здійснювалося повністю за рахунок держави [17].

Висвітлюючи матеріально-технічне забезпечення, слід враховувати те, що академія постала не лише завдяки фінансуванню від держави, а завдяки всебічній підтримці меценатів із України й української діаспори, які повірили в ідею її відновлення і заради цього не пошкодували влас-

них коштів. Серед них потрібно відзначити: генерального директора нафтопроводу «Дружба» Любомира Буняка, генерального директора лісогосподарського об'єднання «Рівнеліс» Миколу Шершуна, професора Північно-Іллінойського університету Мирона Куропаса, який організував благодійний фонд «Друзі Острозької академії у США», професора Торонтського університету Тараса Закидальського та багатьох інших [20, с. 164]. У 2000 році фінансування вишу зросло на 57.1% у порівнянні з 1998-м. При чому 40% фінансування здійснювалось із позабюджетних коштів [2, арк. 179-183].

Про здобутки і визнання Острозької академії свідчить те, що в 1999 р. вона отримала приз «За якість» від міжнародного трейд клубу, який надається промисловим підприємствам за якість продукції, а для академії був вручений за якість освіти та темпи розвитку [2, арк. 156]. Знаменною подією у 2000 році стало надання академії, згідно Указу Президента, статусу Національного університету. Завдяки, «видатному значенню університету «Острозька академія» в культурно-історичному розвитку України, вагомому внеску у підготовку висококваліфікованих кадрів та міжнародному визнанню результатів його діяльності» [6].

Отже, за період із 1994 по 2000 рр. в Острозькій академії було сформовано якісну матеріальну базу. Про це свідчили: створений аудиторний і житловий фонди; реставрація культурних об'єктів; налагоджена система фінансування вузу не лише з державних, але і позабюджетних коштів; заснування наукової бібліотеки, що постійно поповнювалася потрібною літературою. Перспективи подальшого розвитку академії бачаться в налагодженні тісної співпраці: з бізнесом і меценатами, котрі б могли вкладати кошти в її розвиток; міськими структурами для перетворення Острога на університетське містечко західного типу. Важливим є також створення рекреаційних зон для відпочинку студентів і працівників університету; налагодження власної видавничої діяльності для забезпечення академії своїм науковим та навчальним продуктом. Потрібно рухатись в напрямку розвитку платних послуг, які надавав би виш.

Список використаних джерел та літератури:

1. Архів Національного університету Острозька академія (далі АНУОА). Справа 14. Протоколи і ухвали Вченої ради. Звіт ректорату про роботу Острозької академії за 1997-1998 рр. – 170 арк.
2. АНУОА. Протоколи і ухвали Вченої ради 27 січня – 29 червня 2000 р. – 188 арк.
3. АНУОА. Протоколи і ухвали Вченої ради, 29 серпня 2000 р. – 29 червня 2001р. – 252 арк.
4. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Установчі документи, заяви, звернення, укази. Дослідження пам'ятки архітектури колишнього костелу і монастиря капуцинів в м. Острозі, здійснене спеціальним науково-реставраційним інститутом «Укрзахідпроектреставрація». – 10 арк.
5. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Установчі документи, заяви, звернення, укази. Указ Президента України від 12 квітня 1994 р. № 156/ 94 «Про утворення Острозького колегіуму». – 1 арк.
6. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Установчі документи, заяви, звернення, укази. Указ Президента України від 30 жовтня 2000 року № 1170 «Про надання статусу Національного університету «Острозька академія». – 1 арк.
7. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Установчі документи, заяви, звернення, укази. Примірний розрахунок затрат на проведення ремонту приміщень та споруд, в яких розміщена Острозька СШ № 4. – 10 арк.
8. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Спогади Гошовського Л. А.
9. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Установчі документи, заяви, звернення, укази. Перспективний план розвитку Острозької академії до 2002 р. – 18 арк.
10. Матеріали з фондів музею історії НАУОА. Офіційні листи Острозької академії. Лист М. Ковальського до др. І. Онуфрійчука.
11. Особистий архів автора. – Спогади М. Потока (Записані 2 лютого 2012 р.).
12. Бондарчук Я. Відродження Острозької академії / Я. Бондарчук // Острозька академія. – 1998. – квітень. – ч.30. – 8 с.
13. Грицак Я. Українська історіографія. 1991-2001 : десятиліття змін / Я. Грицак // Україна Модерна. – 2001. – № 5. – С. 43-68.
14. Грищук М. Роль членів територіальної громади у процесі відродження міст України (на прикладі м. Острога) / М. Грищук. – Острог : Національний університет «Острозька академія», 2003. – 123 с.
15. Колодяжна Н. Острозька академія заклад нового типу / Н. Колодяжна // Зміна. – 1996. – 4 трав.
16. Пелікан Я. Ідея Університету / Я. Пелікан. – К. : Дух і літера, 2008. – 360 с.
17. Покотило Л. Острозька таїна знань / Л. Покотило // Сім днів. Рівненський тижневик. – 1994. – № 34.
18. Поток М. Історія розвитку наукової бібліотеки НАУОА / М. Поток // Замкова гора. – 2003. – № 50.
19. Руй О. Острог вітає Місто / О. Руй // Місто. – 1997. – №8.
20. Трофимович В. Відродження і поступ Острозької академії / В. Трофимович // Наукові записки НАУОА : Історичні науки. – Острог, 2002. – Вип. 2. – С. 153 – 166.

21. Шамшин П. Ректор «Острозької академії» – Герой України / П. Шамшин, Е. Магомедо // Новини Рівного. – 2009. – 27 серпня.
22. Острозька академія XVI – XVII ст. Енциклопедія. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 512 с.
23. Венгерська В. Реформа вищої освіти: держава, суспільство та університети перед новими викликами часу» / В. Венгерська // http://iro.org.ua/uploads/Vengerska_High_education_Reform1.doc.
24. Історія відродження бібліотеки «Острозької академії» // <http://lib.oa.edu.ua/about/history>.
25. Кафедра фізичного виховання // <http://www.oa.edu.ua/ua/resources/fizkultura>.
26. Положення про Наукову бібліотеку національного університету «Острозька академія» // eprints.oa.edu.ua/31/.
27. Постанова Верховної Ради України Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2016 році // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/971-19>.
28. Статут національного університету «Острозька академія» // <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1721-2000-%D0%BF>.

Стаття надійшла до редколегії 02.03.2016.

Александр Денисюк

**ФОРМИРОВАНИЕ МАТЕРИАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКОЙ БАЗЫ ВОЗРОЖДЕННОЙ
ОСТРОЖСКОЙ АКАДЕМИИ**

В статье проанализирован процесс формирования материально-технической базы возрожденной Острожской академии в 1994 – 2000 гг. Дана характеристика факторов влияющих на него. Прослежено становления академической библиотеки. Выявлены источники финансирования. Показаны проблемы и перспективы дальнейшего развития.

Ключевые слова: *Острожская академия, материальная база, коллегіум, возрождение, финансирование, фонды, меценаты.*

Oleksandr Denysiuk

THE FORMATION MATERIAL AND TECHNICAL BASE REVIVED OSTROH ACADEMY (1994- 2000 YEARS)

The article analyzes the formation of logistics revived Ostroh Academy in 1994 – 2000 years. The process of restore and actually create very dependent on material factors. Ostroh is not rich city, which could be sponsored university, so the money is so important. The article describes factors that influenced of the formation resource base. Observe of the formation of scientific library, as an important component of the university. The financing sources deals, attracting patrons, establishment of paid services, state funding, and their share in financing of the University. Special attention is given to show the problems that arose and which must also decide. It is specially noted display prospects for the development of logistics. Also, characterized achievements in this field, which are essential for the further activities of the university.

Key words: *Ostroh Academy, material resources, college, revival, funding, funds, patrons.*